

Available in: Journal.isrc.ac.ir

Journal of **Space Science, Technology** & Applications (Persian)

Vol. 3, No. 1, pp.: 27-34 2023

DOI: 10.22034/jssta.2022.326592.1050

Article Info

Received: 2022-01-26 Accepted: 2022-12-13

Keywords

Monopropellant, Hydrazine, thruster, Pulse Mode

How to Cite this article

Mohamad Ali Amirifar. Alireza Rajabi, Nooredin Ghadiri Masoom, Zahra Amirsardari," Pulse-mode Performance Evaluation of a Monopropellant Hydrazine Thruster", Journal of Space Science, Technology and Applications, vol 3 (1), p.: 27-34, 2023.

Pulse-mode Performance Evaluation of a Monopropellant Hydrazine Thruster

Mohamad Ali Amirifar^{1*}, Alireza Rajabi², Nooredin Ghadiri Masoom³, Zahra Amirsardari⁴

1,. Space Transportation Research Institute, Iranian Space Research Center, Tehran, Iran .ma.amirifar@isrc.ac.ir

- 2. Space Transportation Research Institute, Iranian Space Research Center, Tehran, Iran, alirezaarajabi@gmail.com
- 3. Space Transportation Research Institute, Iranian Space Research Center, Tehran, Iran, n.ghadiri@isrc.ac.ir
- 4. Space Transportation Research Institute, Iranian Space Research Center, Tehran, Iran, amirsardari@ut.ac.ir

*Corresponding Author

Abstract

In this study, the pulse mode performance of a monopropellant hydrazine thruster has been studied. For this purpose, a laboratory sample of a monopropellant hydrazine thruster under atmospheric pressure was fabricated and tested. The catalyst of this thruster is synthesized natively. The pulse mode performance of this monopropellant hydrazine thruster has been evaluated experimentally and the results have been presented. The results of this study show that the monopropellant hydrazine thruster made with a synthesized catalyst produces reproducible impulses for pulses less than 10 milliseconds wide. The minimum impulse of this monopropellant hydrazine thruster is measured at 32 mNS. Also, the standard deviation of the impulse is less than 6% for 100 pulses. The thruster response time is also very reproducible. The results of this study showed that the centroid of the thruster changes linearly with the pulse width. However, the transient behavior of the chamber pressure is relatively slow, leading to a large centroid.

ارزیابی عملکرد حالت پالسی یک رانشگر تک پیشرانه هیدرازینی

محمدعلی امیری فر*۱، علیرضا رجبی۲، نورالدین قدیری معصوم۳، زهرا امیرسرداری^۴

ma.amirifar@isrc.ac.ir (نویسنده مسئول)، ایران، تهران، ایران، (نویسنده مسئول) alirezaarajabi@gmail.com ۲. پژوهشکده سامانههای حمل و نقل فضایی ایران، تهران، ایران، آمران، ایران، n.ghadiri@isrc.ac.ir ۳. پژوهشکده سامانههای حمل و نقل فضایی ایران، تهران، ایران، آمران، ایران، amirsardari@ut.ac.ir

چکیدہ

در این پژوهش عملکرد حالت پالسی یک رانشگر تکپیشرانه هیدرازینی مورد مطالعه قرار گرفته است. به این منظور نمونه آزمایشگاهی یک رانشگر تکپیشرانه هیدرازینی در شرایط فشار اتمسفریک ساخته شد و مورد آزمون قرار گرفت. کاتالیست این رانشگر به صورت بومی سنتز شده است. عملکرد حالت پالسی این رانشگر تکپیشرانه هیدرازینی به صورت تجربی ارزیابی شده و نتایج آن ارائه شده است. نتایج این پژوهش نشان میدهد که رانشگر تکپیشرانه هیدرازینی ساخته شده همراه با کاتالیست سنتزشده، ضربههای تکرارپذیری را برای عرض پالسهای کمتر از ۱۰ میلی ثانیه تولید میکند. حداقل ضربه این رانشگر تکپیشرانه هیدرازینی ۳۲ میلینیوتن ثانیه اندازه گیری شده است. همچنین، انحراف معیار ضربه تولیدی، کمتر از ۶ درصد برای ۱۰۰ پالس است. زمان پاسخ رانشگر نیز بسیار تکرارپذیر است. نتایج این پژوهش نشان داد که مرکز پالس رانشگر به طور خطی با عرض پالس تغییر میکند. با این حال، رفتار گذرای فشار محفظه نسبتا کند است و منجر به

دسترسپذیر در نشانی: Journal.isrc.ac.ir

دو فصلنامه علــوم، فــناوری و کاربردهــای فضـایی

سال سوم، شماره ۱، صفحه ۳۴–۲۷ بهار و تابستان ۱۴۰۲

DOI: 10.22034/jssta.2022.326592.1050

تاريخچه داوری

دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۰۶ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۹/۲۲

واژەھاي كليدى

رانشگر، تک پیشرانه، هیدرازینی، تراستر، پالسی

نحوه استناد به این مقاله

محمدعلی امیری فر، علیرضا رجبی، نورالدین قدیری معصوم، زهرا امیرسرداری. " ارزیابی عملکرد حالت پالسی یک رانشگر تکپیشرانه هیدرازینی"، *دوفصلنامه علوم، فناوری و کاربردهای فضایی*، جلد سوم، شماره اول، صفحات ۲۷–۲۴، ۱۴۰۲.

۱-مقدمه

رانشگرهای تکپیشرانه هیدرازینی به طور گسترده برای کنترل وضعیت و حفظ موقعیت ماهوارهها مورد استفاده قرار می گیرند. کنترل دقیق یک ماهواره نیاز به ضربههای کوچکی دارد که به طور سريع و تكراريذير توليد شود. بنابراين، توانايي حداقل ضربه (تولیدی رانشگر تکپیشرانه هیدرازینی از اهمیت بالایی برخوردار است. حداقل ضربه، کوچکترین ضربهای است که توسط یک رانشــگر در سـطح معینی از تکراریذیری تولید میشـود. این تكرار پذیری تضمین می كند كه دینامیک ماهواره قابل پیشبینی خواهد بود. از سوی دیگر باید توجه داشت که بین فرمان و ضربه تولیدی، یک تاخیر زمانی محدود وجود دارد که لازم است مورد بررسی قرار گیرد. هر چقدر تاخیرهای زمانی کمتر باشید، از ديدگاه کنترل ماهواره، مطلوبتر است. بنابراین، یک رانشگر کنترلی باید قادر به تولید ضربههای کوچک، سریع و تکراریذیر باشد [1].

در رانشــگرهای تک پیشــرانه هیدرازینی، هیدرازین طی فرایند تجزیه کاتالیسیتی، به هیدروژن، نیتروژن و آمونیاک تجزیه می شـود. سـیس این گازها از طریق یک نازل به فشـار محیط منبسط شده و توليد نيروي رانش ميكنند. براي تجزيه هيدرازين، از كاتاليست ايريديوم بر پايه گاما – آلومينا استفاده می، شود. پایه گاما – آلومینا، سطح بزرگی را برای فلز فعال (ایریدیوم) فراهم می کند و این کار، سرعت واکنش را به طور چشم گیری افزایش میدهد. نانوذرات ایریدیوم بر روی گرانولهای كروى آغشته مىشوند.

رانشگرهای تکپیشرانه هیدرازینی از سال ۱۹۶۰ و از زمانی که کاتالیست شل ۲۴۰۵ معرفی شد استفاده می شوند [۲]. بسیاری از ماهوارهها، از این رانشـگرها برای کنترل وضـعیت و حفظ موقعیت استفاده کردهاند که اغلب آنها از شل ۴۰۵ یا جایگزین آن، اس ۳۴۰۵ به عنوان کاتالیست استفاده کردهاند [۳]. تعداد کمی از توسعهدهندگان، کاتالیست جایگزینی را برای رانشگر تک پیشرانه هیدرازینی مانند H-KC12GA پیشرنهاد کردهاند [۴]. به هرحال، برای توسعه پایدار فناوری فضایی در مدت

1 Minimum Impulse 2 Shell-405 3 S-405

طولانی، تولید بومی یک کاتالیست قابل اعتماد برای تجزیه هيدرازين اجتنابناپذير است.

کیم[†] و همکارانش در سال ۲۰۱۵ میلادی با استفاده از نتایج تست گرم یک تراستر تکپیشرلنه هیدرازینی ۷۰ نیوتنی، یارامترهای عملکردی نظیر فشار، دما و دبی جرمی را بر حسب مقادير مختلف طول مشخصه محفظه تراست ارزيابي نمودند [۵]. طراحی انژکتور، سه یکل کاری و عرض پالس برای تغییرات فشار بیشینه یک تراستر تکپیشرانه هیدرازینی، همراه با دوره تناوب توسط گروه اشمیت^۵ و همکاران ارائه شده است [۶]. موینیهان^۶ ضربه نرمالشده با تراست نامی را برای سه تراستر تک پیشرانه هیدرازینی ۰/۴۵ نیوتنی محاسبه نمود [۷].

برنامه توسعه رانشگرهای تکپیشرانه هیدرازینی در پژوهشکده سامانههای حمل و نقل فضایی پژوهشگاه فضایی ایران در حال انجام است. در فاز اول این برنامه، نمونه آزمایشگاهی رانشگر تک پیشرانه هیدرازینی طراحی و ساخته شد [۹، ۹]. نیروی رانش اسمی این رانشگر در شرایط خلا، ۱ نیوتن بوده و با یک نازل کوتاه ساخته شده تا برای آزمونهای عملکردی در شرایط اتمسفریک مناسب باشد. کاتالیست این رانشگر نیز داخل مجموعه با کمک برخی شرکتهای داخلی ساخته شده است [۱۰]. روش توسعه و ساخت کاتالیست این رانشگر در پژوهش انجام شده توسط امیرسرداری و همکاران گزارش شده است [۱۱]. در این پژوهش، عملکرد کاتالیست ساخته شده در نمونه آزمایشــگاهی رانشــگر تکپیشــرانه هیدرازینی مورد ارزیابی قرار گرفته و عملکرد حالت پالسی رانشرگر ارزیابی شده است، همچنین، در گزارش دیگر توسط تیم تحقیقاتی، عملکردی از این تراستر ارائه شده است [۱۲].

در این مقاله، نتایج آزمونهای انجام شده گزارش می شود. ابتدا جزئیات آزمون و روش انجام آن تشریح شده و سپس نتایج آن ارائه شده و مورد بحث و بررسی قرار می گیرد. در نهایت، یک نتیجه گیری در مورد عملکرد حالت یالسی رانشگر ارائه می شود.

4 Kim

⁵ Schmitz 6 Moynihan

۲ – مشخصات آزمون شماتیک مسیر تامین پیشرانه در شکل ۱ نمایش داده شده است. از قطعات متفاوتی از جمله مخزن، فیلترهای ۱۰ میکرونی وی لاک^۱، دبیسنج برونکهورست^۲، حسگر فشار تی ام ال^۳ و رانشگر است.

شکل ۱. شماتیک مسیر تامین پیشرانه رانشگر

۲-۱- رانشگر

اجزای رانشگر ساختهشده که به آن رانشگر ISRC گفته می شود، در شکل ۲ نشان داده شده است. دو سوراخ در بدنه رانشگر برای اندازه گیری فشار گاز تعبیه شده است؛ یکی در ابتدای محفظه رانش (حسگر فشار 20 MPa) و دیگری درست قبل از قسمت همگرای نازل (حسگر فشار Smart Biene SBP3). علاوه بر آن، دو سوراخ برای اندازه گیری دمای گاز تعبیه شده است؛ یکی در وسط و دیگری در انتهای محفظه رانش. دما با استفاده از ترموکوپل نوع K مدل Jumo لندازه گیری می شود. کاتالیست ایریدیوم بر پایه گاما- آلومینا به شکل گرانول هایی با قطر ۱ تا ۲ معادل ۳۰ درصد وزنی بوده است. سطح ویژه کاتالیست با معادل ۳۰ درصد وزنی بوده است. سطح ویژه کاتالیست با ستفاده از تکنیک BET⁴ برابر با ۹۵ مترمربع بر گرم اندازه گیری شده است. فشار گذاری توسط مخزن پرفشار گاز نیتروژن و به کمک رگولاتور فشار انجام میشود. دو عدد فیلتر ۱۰ میکرون از ورود آلودگیها به رانشگر و مسدودکردن انژکتور جلوگیری میکند. یک عدد شیر کنترلی امکان قطع و وصل کردن جریان پیشرانه را فراهم میکند. به منظور محدود کردن هر گونه جریان برگشتی احتمالی، از یک شیر یکطرفه استفاده میشود. یک عدد دبی سنج برونکهورست نرخ جریان جرمی پیشرانه را اندازه گیری میکند. یک حسگر فشار نرخ برای اندازه گیری فشار تزریق در بالادست فیلتر شیر رانشگر به کار برده میشود. برای اندازه گیری نیروی رانش، رانشگر به یک نیروسنج TML TCLZ-20NA متصل شده است.

3 TML	1 Veelock
4 BrunauerEm- mettTeller	2 Bronkhorst

شکل ۲. رانشگر ISRC و اجزای آن

۲-۲- فرایند آزمون

فرایند آزمون رانشگر شامل دو بخش بوده است: حالت پایا و حالت پالسی. در بخش اول، هر آزمون رانشگر حدودا ۶۰۰ ثانیه کار میکرد و تا دمای حللت پایای خود گرم میشد. در بخش دوم، پالسهایی با دورهها و چرخههای کاری مختلف بر روی رانشگر اعمال میشد. چرخه کاری به عنوان نسبت میان چرخه فعال پالس بر کل چرخه تعریف میشود. چرخه کاری در این آزمونها بین ۱ تا ۵۰ درصد متغیر بوده است. منظور از عرض پالس، زمان اعمال ولتاژ به شیر رانشگر است. مرکز پالس، فاصله زمانی بین لحظه اعمال ولتاژ تا تولید ۵۰٪ ضربه توسط رانشگر است. همچنین، سیکل کاری، نسبت عرض پالس به دوره تناوب است. برای مثال، در پالسهایی با عرض ۲/۰ ثانیه و دوره تناوب به صورت متناوب ۲/۰ ثانیه فعال و ۸/۰ ثانیه غیرفعال بوده است. دورههای حالت پالسی آزمونها به شرح زیر است:

۱) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۲ ثانیه و سیکل کاری ۵۰٪.
۲) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکل کاری ۵۰٪.
۳) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۲/۰ ثانیه و سیکل کاری ۵۰٪.
۴) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکل کاری ۵۰٪.
۵) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکل کاری ۲۰٪.
۶) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکل کاری ۲۰٪.
۶) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکل کاری ۲۰٪.
۹) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکل کاری ۲۰٪.
۹) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکل کاری ۲۰٪.
۸) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکل کاری ۲٪.
۸) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکل کاری ۲٪.
۸) ۱۰۰ پالس با دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکل کاری ۲٪.

۳- ارزیابی نتایج

ارزیابی نتایج آزمون شامل مشخصات حالت پالسی و پاسخ زمانی است که در ادامه به آن پرداخته میشود.

۳-۱- مشخصات حالت پالسی

رانشگر در پاسخ به فرمانهای کوتاه کاملا تکرارپذیر عمل کرده است. در شکل ۳ تکرارپذیری پالسها به طور کیفی نمایش داده شده است. مشخصه تکرارپذیری از نظر فواصل اطمینان در پاراگرافهای بعدی کمیسازی خواهد شد.

پالسهای زمانی شکل ۳ شامل ۲۰۰ میلی ثانیه روشن و ۸۰۰ میلی ثانیه خاموش است. مدت کوتاهی پس از فرمان، فشار محفظه به مقدار فشار طراحی افزایش یافته و پس از مدتی به تدریج به صفر میرسد.

شکل ۲. ولتاژ نرمال شیر و فشار محفظه رانشگر برای ۱۰ پالس با دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکل کاری ۲۰٪. ولتاژ با خطچین آبی و فشار با خط سیاه نمایش داده شده است.

برای درک بهتر از تکرارپذیری پالسها، نیروی رانش و فشار نرمالشده با مقادیر حالت پایا در شکل ۴ رسم شده است. همانطور که در شکل ۴ مشاهده می شود، روند نیروی رانش و فشار در تمامی ۱۰۰ پالس مشابه است. نیروی رانش و فشار حالت پایا به ترتیب، ۱/۶۳ نیوتن و ۱۵ بار است.

رانشگر، پالسهای فشار تکرارپذیر را تا کوتاهترین فرمان اعمالی به شیر رانشگر (۱۰ میلیثانیه روشن) تولید کرده است. با این حال، برای عرضهای پالس کوتاه، فشار به مقدار حللت پلیای

خود نرسیده است. برای عرض پالس کمتر از حدودا ۲۰۰ میلیثانیه، فشار قبل از رسیدن به مقدار نامی، کاهش یافته است (شکل ۵). به عنوان مثال، حداکثر فشار پالس برای عرض پالس ۱۰ میلیثانیه، تنها ۴ بار بوده است.

ضربه در ۱۰۰۰ پالس، با تکرارپذیری مناسبی تولید شده است. ضربه تولیدی متوسط در این ۱۰۰۰ پالس ۱۳۵۰ نیوتن ثانیه با انحراف معیار ۰/۰۲ نیوتن ثانیه بود.

بیشینه فشار پالس مطلق بر حسب تابعی از عرض پالس در شکل ۶ نمایش داده شده است. برای اینکه رانشگر به فشار حالت پایای خود برسد، لازم است ابتدا شیر رانشگر باز شود، مقدار کافی پیشرانه درون رانشگر جریان یابد، پیشرانه به گازهای داغ تجزیه شود و سپس گازهای داغ در محفظه رانش پر شده و فشار آن را افزایش دهد. شکل ۶ نشان میدهد که این توالی به اندازه کافی سریع نیست.

شکل ۵. شکل اولین پالس فشار برای دوره تناوب ۱ ثانیه و سیکلهای کاری ۱٪، ۵٪ و ۲۰٪.

ثانیه(خطوط خطا، نشاندهنده بازه اطمینان ۹۹٪ درصد هستند)

پاسخ نسبتا آهسته رانشگر، هنگامی که شکل پالس آن با سایر رانشگرهای موجود در ادبیات مقایسه شود، بارزتر است. شکلهای پالس برای عرض پالس ۱۰۰ و ۲۰ میلی ثانیه برای رانشگر حاضر (ISRC) و رانشگر اشمیت ⁽[۶]، در شکل ۷ ترسیم شده است. محور فشار، با فشار حالت پایا نرمال شده است. نیروی رانش نامی رانشگر اشمیت، ۲۲ نیوتن بوده و نیروی رانش خلأ رانشگر SRC ، برابر با ۱ نیوتن است. دو تفاوت قابل توجه میان رانشگر فعلی و رانشگر اشمیت وجود دارد. اول اینکه، پس از باز شدن شیر رانشگر، فشار در محفظه رانشگر ISRC کندتر افزایش

1 Schmitz

مییابد. دوم، در انتهای پالس، مقدار فشار برای رانشگر ISRC کندتر کاهش مییابد.

سکل ۲۰ تعییرات فسار نرمال محفظه رانسکر با رمان برای پالسهایی با دوره تناوب ۱ ثانیه و عرض پالس ۱۰۰ و ۲۰ میلی ثانیه

۳–۲– پاسخ زمانی یک فاصله زمانی مشخص میان فرمان اعمالی به شیر رانشگر و ضربه تحویلی وجود دارد. این تاخیر زمانی را میتوان با پارامترهایی مانند تاخیر جرقهزنی و مرکز پالس لندازه گیری کرد. این دو پارامتر برای رانشگر حاضر اندازه گیری شده و گزارش میشود.

تاخیر جرقهزنی، فاصله زمانی میان فرمان و لحظهای است که فشار محفظه به یک درصد مقدار تعادلی خود میرسد. برای پالسهای طولانی، فشار تعادلی همان فشار حالت پایای محفظه رانش است. برای پالسهای کوتاه، فشار در یک دوره به مقدار حالت پایا نمیرسد. بنابراین، برای پالسهای کوتاهتر از ۵۰ میلی ثانیه، بیشینه فشار پالس به عنوان فشار تعادلی تعریف میشود. تاخیر جرقهزنی رانشگر حاضر، بر حسب تابعی از عرض پالس اندازه گیری شده و در شکل ۸ نمایش داده شده است. خطوط خطا، بازه اطمینان ۹۹ درصد را نشان میدهد. حتی اگر بازه اطمینان کمتر از تغییرات مقدار میانگین باشد، تغییرات مقدار میانگین بی معنی است. لازم به توضیح است که تاخیرهای میانگین با دادههای حسگر فشار با زمان پاسخ ۱ میلی ثانیه

محاسبه شده است. از سوی دیگر، دادهبرداری با ۱۰۰۰ نمونه در ثانیه انجام شده که معادل دقت یک میلی ثانیه است. این ترکیب به این معنی است که تاخیر جرقهزنی را نمی توان با عدم قطعیت بهتر از یک میلی ثانیه محاسب کرد. در نتیجه، تاخیر جرقهزنی برای رانشگر حاضر بین ۱۰ تا ۱۲ میلی ثانیه بوده و مستقل از عرض یالس است.

شکل ۸. تاخیر جرقهزنی برای پالسهایی با دوره تناوب ۱ ثانیه

مرکز پالس، نماینده دیگری از زمان پاسخ رانشگر است. مرکز پالس به عنوان فاصله زمانی میان فرمان و لحظهای است که ۵۰ درصد از ضربه تحویل میشود. مرکز پالس رانشگر حاضر بر حسب عرض پالس در شکل ۹ ترسیم شده است. مرکز پالس، تقریبا به صورت خطی با عرض پالس افزایش یافته است. از برازش خطی دادهها، رابطه ۱ حاصل میشود:

 $Pulse \ Centroid \ [ms] = 83.6 + 0.534 \times Pulse \ with \ [ms]$ (1)

برای پالسهای کوتاه، مقدار مرکز پالس به ۸۰ میلی ثانیه نزدیک شد ، در صورتی که برای رانشگر نیروی هوایی آمریکا (اشمیت) عددی نزدیک به ۳۰ میلی ثانیه بیان شده است. در حالی که برای پالسهای طولانی، همان طور که انتظار میرفت، مرکز پالس در اکثر موارد به نصف عرض پالس نزدیک شد. مقدار ثابت ۸۳/۶ میلی ثانیه در مقایسه با رانشگرهای دیگر، از جمله رانشگر اشمیت [۶]، نسبتا بزرگ است و باید در طرحهای آینده کاهش یابد.

- [4] D. Goto, H. Kagawa, S. Murayama, K. Kajiwara, H. Ikeda, N. Shinozaki, T. Nagao, and E. Yabuhara, "Endurance firing test results of the long life 1n hydrazine thruster," in 47th AIAA/ASME/SAE/ASEE Joint Propulsion Conference & Exhibit, 2011, p. 5772.
- [5] J. S. Kim, H. Jung, S. H. Bae, D. S. Bae, and J. H. Kim. "Performance Evaluation of a 70 N Hydrazine Thruster According to the Variation of Characteristic Length." In 51st AIAA/SAE/ASEE Joint Propulsion Conference, 2015, p. 4162.
- [6] B. W. Schmitz, W. W. Wilson, "Long Life Monopropellant Hydrazine Engine Development Program," Air Force Rocket Propulsion Laboratory, Edwards, California, 1971.
- [7] P. I. Moynihan, "Minimum Impulse Tests of 0.45-N Liquid Hydrazine Catalytic Thrusters," JPL Quarterly Technical Review, 1972.

- [۱۰] م. ع. امیری فر و همکاران، "ثبت اختراع ساخت کاتالیست ایریدیوم/ آلومینا برای استفاده در یک رانشگر تک پیشرانه هیدرازینی،" ۱۳۹۹.۱۴۰۰۰۳۰۰۱۲۹۲، ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۹.
- [11] Z. Amirsardari, A. Dourani, M. A. Amirifar, "Controlled attachment of ultrafine iridium nanoparticles on mesoporous aluminosilicate granules with carbon nanotubes and acetyl acetone," Materials Chemistry and Physics, 2020.

COPYRIGHTS

© 2023 by the authors. Licensee Iranian Space Research Center of Iran. This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

شکل (۹): مرکز پالس بر حسب عرض پالس(خطوط خطا نشاندهنده بازه اطمینان ۹۹٪ درصد هستند)

۲- نتیجهگیری

رانشگر تکپیشرانه هیدرازینی ساخته شده همراه با کاتالیست سنتز شده، ضربههای تکرارپذیری را برای عرض پالسهایی متفاوت تولید میکند. حداقل ضربه این رانشگر تکپیشرانه هیدرازینی، ۳۲ میلی نیوتن ثانیه اندازه گیری شده است. انحراف معیار ضربه تولیدی، کمتر از ۶ درصد برای ۱۰۰ پالس است. زمان پاسخ رانشگر نیز بسیار تکرارپذیر است. مرکز پالس به طور خطی طبق رابطه ۱ با عرض پالس تغییر میکند. با این حال، رفتار گذرای فشار محفظه نسبتا کند است و منجر به مرکز پالس بزرگ می شود.

هیچگونه تعارض منافع توسط نویسندگان بیان نشده است.

مراجع

- H. Jung, J. H. Kim, "Test and Evaluation of a 70 Nclass Hydrazine Thruster for Application to the Precise Attitude Control of Space Vehicles," in 49th AIAA/ASME/SAE/ASEE Joint Propulsion Conference, San Jose, CA, 2013.
- [2] T. Price, "The status of monopropellant hydrazine technology," (1968).
- [3] P. McRight, C. Popp, C. Pierce, A. Turpin, W. Urbanchock, and M. Wilson, "Confidence testing of shell-405 and s-405 catalysts in a monopropellant hydrazine thruster," in 41st AIAA/ASME/SAE/ASEE Joint Propulsion Conference & Exhibit ,2005, p. 3952.